

Forbrug af antibiotika til kalve skal ned

med kalvesundhed. Risikoen for antibiotikaresistens stiller særlige krav til fremtidens moderne kvægbrugere

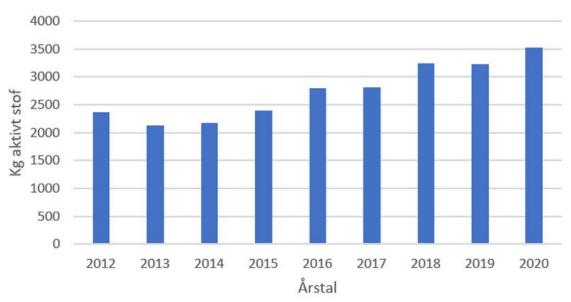
Viden om Antal sidebesøg: 45

Antibiotikaforbruget til kalve har været stigende over en længere årrække. Det har myndighedernes bevågenhed, og Fødevarestyrelsen har gentagne gange bedt om redegørelse for, hvorfor forbruget fortsat stiger.

Brug af antibiotika skal være minimalt

Myndighedernes bekymring drejer sig om risikoen for udvikling af antibiotika-resistens, og Verdenssundhedsorganisationen WHO regner resistens overfor antibiotika som en af vor tids absolut største trusler. Antibiotikaresistens er allerede et alvorligt problem mange steder i verden, herunder også i flere europæiske lande.

Udvikling i antibiotikaforbrug til kalve og ungdyr

Læs også: WHO: Antibiotic resistance (eng)

omkring anden verdenskrig har regnet for banale og lette at kurere, kan pludselig blive livsfarlige.

Reduktion af antibiotika er en bunden opgave

Kvægbruget har derfor en bunden opgave: Vi skal levere et lavere forbrug af antibiotika i såvel slagtekalveproduktionen som opdrættet af kalve i mælkeproduktionen.

L&F Kvæg har sat målet i Strategi 2023: En reduktion i forbruget af antibiotika til kalve på 10 % i forhold til niveauet i 2020.

Det strategiske mål er sat i håbet om, at kvægbruget selv kan klare udfordringerne, før andre (myndighederne) sætter rammerne. Det er vores fælles opgave, men indsatsen er fortsat op til den enkelte producent.

Det omgivende samfund skal gerne modtage det klare signal, at kvægbruget tager truslen om udbredelse af resistens mod antibiotika alvorligt, og aktivt bidrager ved at reducere forbruget.

Udenlandske opkøbere af kød såvel som danske forbrugere vil uden tvivl se et stigende antibiotikaforbrug som et skidt signal.

Læs også: Landbrug og Fødevarer Kvægs strategi (pdf)

Benchmark af antibiotikaforbruget i slagtekalvebesætninger

De fleste landmænd kender sikkert forbruget af antibiotika i egen besætning og er bekendt med Fødevarestyrelsens fastsatte grænseværdi på 1,2 ADD pr. 100 dyr pr. dag.

Men hvor ligger de andre besætninger? Hvad skal man sammenligne med, og hvilke mål er realistiske at nå for den enkelte besætning? SEGES har lavet opgørelser til benchmarking mellem slagtekalvebesætninger.

I tabellen nedenfor kan man som slagtekalveproducent få et indtryk af, hvordan egen besætning er placeret ift. forbruget af antibiotika.

Kalvebesætningers antibiotikaforbrug

	Besætninger med mere end 200 kalve
Ligger besætningens ADD på den viste værdi eller højere, er den blandt de 5 % af besætningerne med højest forbrug	2.48
Ligger besætningens ADD på den viste værdi eller højere, er den blandt de 10 % af besætningerne med højest forbrug	1.83
Ligger besætningens ADD på den viste værdi eller højere, er den blandt de 25 % af besætningerne med højest forbrug	1.17
Ligger besætningens ADD under den viste værdi, er den blandt de 50 % af besætningerne med lavest forbrug [MBL1][LSS2]	0,54

Fordeling af antibiotika-forbruget målt som behandlinger pr. 100 dyr pr. dag. En behandling er defineret med en standardvægt på 200 kg. 1 ADD svarer til én behandling af én kalv på 200 kg eller fx 4 kalve på 50 kg. Bemærk opgørelsen omfatter kun besætninger med gennemsnitligt mindst 200 kalve på stald i 2020.

Der er en markant forskel mellem store og små besætninger. De store bruger generelt langt mere antibiotika.

Slagtekalvebesætninger med 200-700 kalve på stald bruger i gennemsnit 1,18 ADD, mens besætninger med over 1.000 kalve i gennemsnit bruger 2,67 ADD.

Flere leverandører og flere smittemuligheder er oplagte forhold, som kan spille ind her. Men der er også store besætninger med meget lavt forbrug af antibiotika. Det kan altså lade sig gøre!

Brug tabellen som inspiration og tag altid en snak om antibiotikaforbruget på rådgivningsbesøg.

SEGES anbefaler, at alle besætninger der ligger over 1,2 ADD, sætter et konkret mål om at reducere antibiotikaforbruget.

Reduktion af antibiotikaforbruget kræver øget fokus på sundhed, forebyggelse og smittebeskyttelse.

Men et lavere forbrug af antibiotika kræver også, at mange producenter og rådgivere ændrer syn på, hvad der er normalt, - hvad der er acceptabelt, - hvad der er nødvendigt.

'Velkomstbehandlinger' er ikke en acceptabel løsning

'Velkomstbehandlinger' eller behandling af 'indsætter-syge' er ikke længere en acceptabel løsning.

Medicinering omkring indsættelse har i mange år været anset som et nødvendigt onde for at reducere sygdomsforekomsten og nedsætte tabene i den første tid efter indsættelse. Vi ved, at det kan gøres bedre.

Mange slagtekalveproducenter har en sund produktion, - et godt produktionssystem og gode managementforhold, der gør det muligt at producere kalve med et meget beskedent forbrug af antibiotika.

Velkomstbehandlingerne må derfor ses som et tegn på et 'usundt' produktionssystem.

Hvis det er nødvendigt med 'velkomstbehandling' eller mange behandlinger i den første tid efter indsættelse, er producenten nødt til at gøre noget for at ændre på forholdene.

Det kan koste nye investeringer, ekstra arbejde og nedsat 'udnyttelse' af produktionssystemet.

Der bliver i de kommende år et stort behov for, at både producenter, dyrlæger og det samlede erhverv tænker kreativt, ser på nye løsninger og afprøver nye veje. Det er en krævende-, men ikke en umulig opgave. Og de nødvendige investeringer vil uden tvivl være med til at fremtidssikre bedriften, og kvalificere producenten til fremtidens krav.

Læs også: Antibiotika til kalve og ungdyr skaber dilemmaer hos kvægdyrlæger

Emneord

Antibiotika

Kalvesundhed

Slagtekalve (sundhed)

Publiceret: 05. juli 2021 Opdateret: 05. juli 2021

Vil du vide mere?

Henrik Læssøe Martin Specialkonsulent

SEGES

hlm@seges.dk

+45 8740 5319

Støttet af

Kvægafgiftsfonden

Landbrug & Fødevarer F.m.b.A. SEGES Tlf. 87 40 50 00
Agro Food Park 15 Fax. 87 40 50 10
8200 Aarhus N Email info@seges.dk

